

Astoņas manis fotogrāfijas, izņemot vienu.

Anna Belen ir jauna sieviete no Andalūzijas, kura stāsta par savu dzīvi un aicinājumu caur deviņām fotogrāfijām.

26.12.2010

1. Mans lielais sapnis. Esmu no Cadiz, Spānijā. Manslielākais sapnis vienmēr ir bijis kļūt par bioloģi. No 15-18 gadu vecumam es vasaras pavadīju strādājot jūras izpētes laboratorijā, manā dzimtajā pilsētā

Linea de la Concepcion. Šajā fotogrāfijā es esmu kopā ar savu draudzeni (viņa ir tērpusies tumšzilā).

1999.gadā es pabeidzu vidusskolu un man nācās pārcelties uz citu pilsētu, jo pilsētā, kurā dzīvoju nebija universitātes.

Vidusskolā man tika stāstīts par Opus Dei studentu rezidenci Sevilā, kurā es varētu dzīvot un maksāt par īri un uzturu palīdzot mājas darbos. Tas mani tiešām ieinteresēja un tā es uzzināju par Opus Dei.

2- Atklājums

Opus Dei centrs man ļoti patika. It īpaši tas prieks un labā humora izjūta, kura tur valdīja. Kā arī tas, ka cilvēki tur rūpējās viens par otru.

Sevilas tveicē es veicu divus svarīgus atklājumus.

Pirmais atklājums bija Kristīgās dzīves nozīme. Mūsu mājās mēs dzīvojām neinteresējoties par reliģiju un vāji praktizējām kristietību. Bērnībā es pieņēmu Pirmo Komūniju un pēc tam uz baznīcu aizgāju vien tad, kad kādam bija kāzas vai kristības. Opus Dei centrā manas acis atvērās un es ieraudzīju ticības dzīves brīnumu. Es visu ieraudzīju citā gaismā un viss ieguva dziļāku nozīmi.

2. Otrs atklājums

Šo bildi mēs uzņēmāmizbraukumā kopā ar pārējiem studentiem no manas nodaļas. Es nezinu, ko mana kursabiedrene tur rokā, taču tā kā mēs studējām bioloģiju, es domāju, ka tā ir kāda vabole vai kukainis.

Šajā laikā es sapratu otru svarīgu lietu. Es atskārtu, ka darbs, kuru es veicu studentu rezidencē, taisot ēst un uzkopjot, lai tur uzturētos, man iepatikās aizvien vairāk un vairāk.

Šāda ieinteresētība nebija pārsteigums. Daudzi no maniem kursabiedriem arī mainīja savas intereses un jomas, kurās darboties profesionāli. Manā dzīvē tās bija vairāk kā tikai pārmaiņas, kuras mainīja manus plānus. Tās mainīja manu skatījumu un pavēra jaunu perspektīvu manai dzīvei un darbam.

3. Izvēle

Opus Dei centrā es sapratu, cik ļoti man patīk mājas darbi un atmosfēras radīšana. Es turpināju darboties laboratorijā un man vēl aizvien patika bioloģija, taču gandarījumu man sniedza mans jaunais darbs, kā arī tā atmosfēra un ar kādu garu mēs centāmies to radīt.

Pamazām es pilnveidoju savu kristīgo dzīvi un iepazīstot Opus Dei vēl vairāk, es sāku apsvērt savu aicinājumu un nodošanos Opus Dei. Šis aicinājums ir priekš visiem-

precētiem, brīviem cilvēkiem,
atraitņiem vai atraitnēm. Šis
aicinājums ir atrast Dievu ikdienas
dzīvē: strādājot, atpūšoties, ģimenes
dzīvē, savstarpējās attiecībās,
sportā...

Katram cilvēkam ir savs aicinājums,
kurš izriet no apstākļiem, kuros viņš
atrodas. Citi cilvēki apprecas un
piepilda savu aicinājumu laulības
dzīvē, kamēr citi (un arī es) izvēlas
dzīvot apustuliskajā celibātā. Es
esmu Opus Dei pastāvīga locekle un
palīdzu darbojoties centrā. Strādājot
es lūdzos īpašā veidā par cilvēkiem,
kuri šeit dzīvo un par apustulisko
darbu, kuru viņi veic. Un līdzīgi kā
jebkura māte es vēlos šo māju
padarīt par mājām, par kristiešu
mājām.

Šī ir manas zinātnes klases
fotogrāfija.

4. Daudz vairāk...

Mājas darbi Opus Dei ir līdzīgi administratora darbam jebkurā nozarē. Viesnīcās, militārajās bāzēs, uz kuģiem kādam ir jāgatavo ēst, jākopj telpas, jāgludina drēbes (tiesa, diez vai uz kuģa kāds gludina drēbes). Taču pārvērst māju par mājām ir daudz grūtāks darbs. Mājīguma sajūta rodas tikai tad, kad šīs rūpes ir personiskas un darot darbus katrs jūtas atrodamies savās mājās.

Viesnīca piedāvā daudzus pakalpojumus, bet cilvēks tur nekad nejūtas kā savās mājās. Mājās ēdiens tiks sagatavots tieši priekš tevis, domājot par tavu vecumu, veselības stāvokli, kā arī ņems vērā to, kas tev garšo un, kas ne. Tavās mājās tevi mīl par to, kas tu esi, nevis par to, cik naudas tu pelni. Te nav klientu vai viesu, te ir cilvēki, kuri ir unikāli un neaizvietojami.

5. Kāpēc šī fotogrāfija?

Mans darbsprasa arī profesionālo izaugsmi. Pašlaik es apmeklēju kulinārijas kursus, kur es apgūstu arī jaunākās tendences spāņu virtuvē, kuras ir zināmas visā pasaulē.

Es šo fotogrāfiju nefotogrāfēju. Es to dabūju internetā. Izvēlējos, lai parādītu, ka kulinārija nav tikai specifiskas zināšanas, bet arī īpašs mākslas veids.

6. Šaubas

Es vēlos jums pastāstīt ko vairāk par savu dzīvi.

Kad man piedāvāja kļūt par asistenti, es domāju vai man vajadzētu vai nevajadzētu pabeigt bioloģijas fakultāti, jo esmu izvēlējusies citu profesiju. Pēc ilgām pārdomām es nolēmu iegūt diplomu, jo fakultātes beigšana ļauj augt intelektuāli, kā arī disciplinē. Es nolēmu, ka manas zināšanas bioloģijā noderēs arī darbā Opus Dei un tā tiešām arī bija.

Es specializējos pārtikas tehnoloģijā un tas man noder arī tagad manā darbā.

Šī ir mana izlaiduma fotogrāfija, kurā ir arī visi mani kursabiedri. Tas ir Cordoba Universitātē.

Bija arī citi iemesli kādēļ es turpināju studēt bioloģiju. Šīs zināšanas bija tuvas arī manai ticībai, jo mācīja par evolūciju. Kā kristiete es vēlējos, lai man būtu stingrs pamats zinātniskajā jomā, lai es varētu iesaistīties diskusijā par šo jautājumu.

Man tiešām interesē bioloģija. Es mīlu doties uz kalniem pilsētā Sierra de Hornachuelos, kur var klasificēt augus un savvaļas puķes. Es organizēju semināru jaunām meitenēm, kurš saucās “Natura” (Daba). Es palīdzēju viņām saprast, ka daba ir jāciena un iepazīstināju viņas ar jautājumiem par ekoloģiju.

7. Mani vecāki

Es esmu atstājusi savus vecākus, taču viņi vispirmām kārtām ir manā sirdī.

Paldies Dievam, mani vecāki pievēršas tuvāk un tuvāk Dievam, kaut gan sākotnēji viņi nevarēja saprast manu jauno dzīvi.

Tagad viņi ne tikai uzmundrina mani manā ceļā, bet arī izprot manu darbu. Mans tēvs man saka: “Ja tu esi laimīga, tātad tas ir priekš tevis”.

Viņi abi tagad regulāri saņem sakramentus un mana māte ir Opus Dei kooperatore. Tas ir mans sapnis. Ja kāds man būtu teicis, ka tā būs, pirms dažiem gadiem, es neticētu.

Tad nu lūk, tās ir manas fotogrāfijas. Ceru, ka jums patika. Visu labu!

.....

pdf | document generated
automatically from <https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/astonas-manis-fotografijas-iznemot-vienu/>
(4.08.2025)